

gamle Standpunkt, og saa vil Justitsministeren i Kraft af den Mændighed, som han har i Landstinget, og som tidligere var større end den, han nu har her, opfordre Landstinget til at stemme for Loven med denne Paragraf. Derfor skal jeg opfordre tidligere Meningsfæller og dem, som tidligere have stemt for dette Forslag, til ogsaa nu at stemme derfor og bevare samme Syn paa Sagen som i Fjor, der er ikke Grund til at forlade det.

Nielsen-Grøn: Som de ærede Medlemmer maaste ville erindre, tillod jeg mig ved Sagers første Behandling at stille en Forespørgsel til den højtærede Justitsminister, nemlig angaaende Fælles- og Mødelsemejeriernes Stilling til denne Lov, og da den højtærede Justitsminister udtalte, at han forment, at de slet ikke kom ind under denne Lov, har jeg ikke fundet nogen Anledning til at stille Endringsforslag i saa Henseende. Jeg vilde ikke have haft noget imod, om de Herrer havde stillet Forslag om, at al Handelen med Mælk eller Arbejde paa Mejerier og alt Arbejde, som Konditorer og Bagere udføre, skulde høre op Kl. 12; men da ingen af de Herrer har fundet Anledning dertil, og den højtærede Minister siger, at det er en fri Sag, har jeg kun tilladt mig at stille et eneste Endringsforslag, nemlig til § 7; men inden jeg gaar over dertil, vil jeg tillade mig et Par Bemærkninger til de Endringsforslag, som ere stillede af 3 ærede Medlemmer. Jeg forstaaer ikke den ærede Ordfører for dem, naar han udtaler, at de, som arbejde i Butikker, skulle have Lov til at arbejde efter Kl. 9. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at man ikke skal misbruge Arbejderne efter den Tid; men jeg vil spørge det ærede Medlem som praktisk Mand, om han ikke i sin praktiske Virksomhed — han er Skræder, og jeg er Købmand — vil have Kludene samlede op efter Kl. 9, medens jeg har lyst til at faa gjort rent i min Butik. Enhver, der har Butik eller Bathus, har lyst til at faa lidt ordnet, man har ogsaa Bøger og Regnskaber at faa i Orden. Hvis de ærede Medlemmer havde foreslaaet, at det skulde være efter Kl. 10 eller 11, skulde jeg ikke have haft en Smule derimod; men at der, saa snart Butiken er lukket, ikke maa arbejdes, finder jeg upraktisk. Med Hensyn til Endringsforslag under Nr. 5 til § 5 vil jeg sige, at hvis der ellers ikke stiller sig Banfeligheder i Vejen, og vi kunne faa Loven igennem med det, vil jeg gerne stemme derfor, og jeg ønsker, at den højtærede Minister vilde gaa ind derpaa. Det forlanges jo ikke bestemt, at de skulle fore-

gaa, men kunne foregaa. Det Endringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem fra Vangeland (Brandes) og Ringkjøbing Amts 1ste Valgtreds (S. E. Christensen), synes jeg ikke vedkommer den Minister, vi have her med at gøre. Om den Endring, jeg har stillet til § 7, er der ikke meget at sige. Jeg tillod mig forleden Dag at sige, at der i Stedet for 3 Maaneder skulde staa 4 Uger; men efter at jeg har hørt den højtærede Minister udtale, at det var nødvendigt for Indenrigsministeren at have mere end 4 Uger for at give Svar paa Ansøgninger fra dem, der ønske sig fritagne for de Regler, som ere givne i Henhold til § 3, har jeg ikke vovet at sætte 4 Uger, men har foreslaaet, at Loven træder i Kraft 2 Maaneder efter, at den har været bekendtgjort i Lovtidenden. Jeg tillader mig at anbefale denne lille Endring til Tingets Velvilje.

Bjørnbat: Jeg skal tillade mig med nogle faa Ord at motivere min Stilling til de foreliggende Endringsforslag. Jeg vil begynde med at udtale, at det er en mærkelig Skæbne, dette Lovforslag har haft, idet det nemlig er gaaet saaledes, at skønt man virkelig var vel tilfreds med det Resultat, der kunde opnaas ved et Lovforslag med det Indhold, som her foreligger for os efter Landstingets 3dje Behandling, saa har man dog hidtil været i Stand til at kvæle dette Barn. Det er jo en bekendt Sag for ærede Medlemmer her i Salen, at Udvalget i Fjor var kommet til et Resultat med Ministeren om denne Sag saaledes, at man hellere ønskede at tage en Lov om offentlig Fred paa Folketirkens Helligdage med noget mindre vidtgaaende Bestemmelser end arbejde paa at skaffe videre gaaende Bestemmelser. Det er sikkert ikke ubekendt, særlig for den Del af Tinget her, som man kalder Oppositionen, idet Udvalgets Medlemmer jo have refereret den Sag for alle Partiets Medlemmer, og man kender altsaa saa godt, at det Standpunkt var man kommet til at staa paa. Udvalgets Ordfører var som sagt en af dem, som havde Fortjenesten af at faa den Sag bragt til en Løsning, efter hans Mening en fornuftig Løsning, som vel ikke giver alt det, man kunde ønske, men som dog giver et fornuftigt og godt Fremskridt. Selv det Medlem, som i de tidligere Samlinger her i Salen ene repræsenterede de socialdemokratiske Interesser, var nogenlunde veltilfreds med Forholdene, saaledes som de kunde blive efter denne noget modererede Form. Man var paa dette Tidspunkt kommen til det Resultat, at man kunde frasælbe Valgdagen, naar man kunde faa det andet; imidlertid kom der